

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: V. R.
bytem x

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne x. x. x č.j. x

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne x. x. x č.j. x se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. x ze dne 6. 12. 2019. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňala žalobci ode

dne 24. 1. 2020 invalidní důchod. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 11. 2019 již žalobce není podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.

2. V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí je nesprávné. Uvedl, že posudkový lékař učinil závěr o tom, že žalobce není invalidní, aniž by zkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Dle odborného názoru ošetřujícího lékaře se žalobcův zdravotní stav od doby prvního posudku nezměnil. Posudkový lékař rozhodl o změně míry poklesu pracovní schopnosti ze 45% na 30% z důvodu zaměstnání žalobce, které vykonává na plný pracovní poměr. Tuto skutečnost považuje žalobce za diskriminující, když plně zaměstnán byl již před prvním projevem nemoci a plný úvazek si udržel pouze změně pracovní pozice a shovívavosti zaměstnavatele a kolegů.
3. Ve vyjádření k žalobě ponechala žalovaná rozhodnutí na výsledku dokazování a úvaze soudu.
4. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 12. 2019 č.j. x, námítky žalobce, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 25. 2. 2020 č.j. x. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 23. 9. 2020 e.č.: x.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 23. 9. 2020 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.
6. Při jednání konaném dne 23. 11. 2020 žalobce setrval na svých závěrech a stanoviscích uvedených v žalobě, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námítkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo

vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného psychiatra mimo jiné uvedla, že „Absolvent SPŠ elektrotechnické s maturitou, 1 ročník ČVUT nedokončen, 2016-2018 byl

zaměstnán jako operátor u Zeměměřičského úřadu na plný pracovní úvazek. Věnoval se zakreslování map, tato práce byla náročná na soustředění, takže musel změnit pozici. Od 11/2018 pracuje jako referent zeměměřičské činnosti, jde o administrativní práci s počítačem, občasnou komunikaci s klienty. Zaměstnavatel je seznámen s jeho zdravotním stavem a poskytuje mu úlevy - uvolňuje ho 1x týdně ze zaměstnání z důvodu návštěvy psychoterapeutické skupiny v Ondřejově a toleruje jeho pomalejší pracovní tempo, zejména dopoledne, kdy je unavený a méně soustředěný.

Účastník řízení pobíral invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od roku 2018, datum vzniku invalidity 4.9.2018.

Při plánované kontrolní lékařské prohlídce dne 20.11.2019 posouzen na PSSZ- LPS pro Prahu 9 se závěrem není invalidní, nejde již o invaliditu prvního stupně. Den zániku invalidity 20.11.2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nevýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považováno zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění.

V námitkovém řízení se při posouzení zdravotního stavu účastníka řízení posudkový lékař ČSSZ v posudku ze dne 14.2.2020 zcela ztotožnil s posudkovým závěrem posudkového lékaře PSSZ,

K datu vydání napadeného rozhodnutí se u posuzovaného jednalo o dlouhodobě nepříznivý stabilizovaný zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byla paranoidní schizofrenie.

U posuzovaného proběhla jedna ataka onemocnění v 10/2017, následně léčen psychiatrem ambulantní formou.

Při soustavné léčbě se podařilo eliminovat nežádoucí účinky antipsychotické léčby a byly zmírněny některé negativní příznaky psychotického onemocnění, zejména únava, nastalo celkové oživení posuzovaného, zlepšilo se jeho soustředění. K úplnému vymizení příznaků nemoci ale nedošlo.

Nadále byla patrna sociální staženost, redukce životních zájmů, pomalejší psychomotorické tempo, méně výpravné a méně produktivní myšlení, mírně zhoršená koncentrace pozornosti, plochá emotivita. Několikrát do týdne, zejména ve stresu se

objevovaly krátce trvající sluchové halucinace (klamné sluchové vjemy), které vnímal jako nepříjemné, obtěžující, vedly u něj k zvýšenému napětí a psychickému dyskomfortu, zvládal je odlišit od skutečnosti, byť někdy s obtížemi, na jeho chování neměly vliv.

Od 1/2019 docházel pravidelně 1x týdně na skupinovou psychoterapii pro osoby s psychotickou zkušeností, kde si saturoval jinak nečetné sociální kontakty.

Jeho intelekt byl dle psychologického vyšetření z 8/2018 v pásmu lepšího průměru s mírnými deficity v oblasti koncentrace pozornosti. I psycholog konstatuje zvýšenou unavitelnost, mírné psychomotorické zpomalení, oplošnou emotivitu

Pracoval na plný pracovní úvazek, ale z důvodu zhoršeného soustředění a nižší výkonnosti musel změnit pozici a stávající pozici zvládal vykonávat pouze za předpokladu úlev od zaměstnavatele, kdy 1x týdně mohl odcházet dříve z práce na psychoterapii a bylo tolerováno jeho pomalejší pracovní tempo zejména v dopoledních hodinách, kdy pociťoval největší únavu a nejhorší schopnost se soustředit.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena dle kapitoly V, položky 3c) dle přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., v pl. zn. a činila 40 % (procentní rozmezí 30%-45%).

Protože není hodnoceno horní hranici procentního rozmezí, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu §3 citované vyhlášky nemění.

Posudková komise hodnotí shodně s posudkovým lékařem PSSZ i posudkovým lékařem ČSSZ dle položky 3c), tj. schizofrenie, středně těžké postižení. Jednalo se o postižení s jedinou atakou s přetrvávajícími reziduálními příznaky onemocnění se značně sníženou úrovní sociálního fungování, s narušením výkonu některých denních aktivit.

Na rozdíl oproti první instanci byl ale zvolen 40% pokles pracovní schopnosti a to s ohledem na tíži zjištěných i přetrvávajících příznaků schizofrenie a se zohledněním skutečnosti, že vyžadoval zvýšenou míru sociální podpory a bez vstřícného přístupu a úlev od zaměstnavatele by nebyl schopen zvládat práci na plný úvazek.

Nesplňoval kritéria položky 3d), tj. těžké postižení, protože nešlo o častější ataky s přetrvávající závažnou reziduální symptomatikou s podstatně narušeným výkonem některých denních aktivit.

Dědičná zvýšená krevní srážlivost byla posudkově nevýznamná.

K datu vydání napadeného rozhodnutí: byl invalidní, jednalo se o invaliditu prvního stupně.

Byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

Při poskytovaných úlevách byl schopen vykonávat současné zaměstnání.“

11. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 23. 9. 2020 e.č.: x vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.
12. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 23. 9. 2020 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy

onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb.

13. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce žádné náklady neúčtoval, žalovaná ve věci úspěšná nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2020

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně

